

mueskatten i Betragtning. Efter den preussiske Skattelov vil en Indkomst paa 2,000 Mark svare 31 Mark, og en Indkomst paa 100,000 Mark 4,000 Mark i Skat. Efter den danske Lov vil 2,000 Kr.s Indtægt i Kjøbenhavn, naar jeg ser bort fra Børnene, svare 16 Kr. 80 Ø., og en Indtægt af 100,000 Kr. 2,480 Kr. Det vil altsaa sige, at den danske Skat paa en Indkomst af 2,000 Kr. udgør 54 pCt. af den preussiske, medens derimod den danske Skat af en Indtægt paa 100,000 Kr. udgør 60 pCt. af den preussiske. Men hertil kommer yderligere, at den preussiske Formueskat ikke er mere end $\frac{1}{2}$ pro mille, hvilket svarer til $1\frac{1}{4}$ pCt. af Indkomsten, saaledes at paa en Indkomst af 100,000 Kr. vil det Tillæg, som den danske Skatteyder faar igennem Formueskatten, blive 60 pCt., medens det i Preussen kun bliver 30 pCt.

Ikke mindre urigtig end den Paastand, at Stigningen er svag, er den Paastand, at Overgangstrinene ere faa. Det ærede Medlem for Valby bemærkede, at i Preussen er der fra 900 Mark op til 3,000 Mark ikke mindre end 10 forskellige Trin, hvor igennem Procenten stiger, medens der, siger han, efter den danske Skattelov ikke er mere end to Trin, nemlig 1,3 ved 2,000 Kr. og 1,4 ved 3,000 Kr., men dette er fuldstændig forkert. Fra 900 op til 3,000 Kr.s Indkomster er der ikke to forskellige Trin, men ikke mindre end 42 Trin. For hver 50 Kr.s større Indkomst stiger ogsaa Procenten med en Brøkdæl, en Virkning, der fremkommer ved Kombinationen mellem de to Momenter, Stigningen i den almindelige Procent og den Gradation, der fremkommer ved det ensartede Afdrag. Det vil sikkert være ganske vanskeligt noget Sted at finde en stigende Skala, som er i den Grad fint afdæmpet med smaa trinvis Overgange, som netop denne Skala ved Kombinationen af disse to Momenter. — Dernæst siges det, og dette er fremkommet fra meget forskellige Sider, at Mellemindkomsterne ere for stærkt beskattede ved denne Skala. Jeg maa da spørge: hvad forstaa man ved Mellemindtægter? Hvis man fordeler det Beløb, som Skatten i det hele er beregnet til at indbringe, paa alle Indkomsterne uden at have en stigende Skala, vilde Skatten svare til gennemsnitlig 1,9 pCt. af Indkomsten. Det vilde vel kunne siges at være ikke unaturligt, at Gennemsnitsskatten kom til at svare til, hvad der kunde anses for at være Gennemsnitsindtægten. Men ved at se efter i Skalaen viser det sig, at en Skat af 1,9

først indtræder ved en Indtægt af 10,000 Kr. og vedvarer indtil 15,000 Kr. Nu vil jeg spørge ærede Medlemmer, om en Aarsindtægt af 10—15,000 Kr. kan anses for at være Gennemsnittet af, hvad man har i Indkomst her i Landet. Jeg skulde tro, at en saadan Opfattelse vilde blive mødt med et Smil. Alt, hvad der ligger under 10,000 Kr., kommer altsaa til at ligge under Gennemsnittet. Det er saa langt fra, at de virkelige Mellemindtægter ere forholdsvis for stærkt bebyrdede, at de tværtimod faa en i ikke uvæsentlig Grad reduceret Skat. Kommer man ned paa 4,000 Kr., svare de kun 1,3 pCt., paa 3,000 Kr. 1,1 og paa 2,000 Kr. 0,8 pCt. Men i øvrigt maa jeg tilføje, at de indgaaende Overvejelser, paa Grundlag af hvilke denne Skala er opstillet, selvfølgelig har maattet tage et meget væsentligt Hensyn til, hvad Skatten overhovedet skal indbringe. Naar det er givet, at man i det og det Øjemed vil tage saa og saa stort et Beløb ind paa Indkomstskatten, og naar man mener ikke at burde overstige en vis Maksimalsats, staa man ikke helt fri i Henseende til, hvorledes man vil graduere Skalaen paa de forskellige Indkomster. Man maa lægge Skatten der, hvor der er noget at lægge den paa. Hvis Forholdet var det, at vi her i Landet havde mange Mennesker, som slet ingen Ting ejede, og forholdsvis mange kolossale Formuer opefter, kunde der være større Udsigt til at faa et betydeligt Beløb ind ved at lægge en forholdsvis meget stor Skat paa de allerhøjeste Indtægter. Men saaledes er Formue og Indkomst som bekendt ikke herhjemme fordelt. Det er den store Mængde af Mellemindtægterne og de smaa Formuer, der skal indbringe Hovedmassen, og fra hvilke Statens Finanser i det væsentlige maa søge sin Hjælp. Vil man imidlertid have, at de mindre Indkomster skulde svare endnu mindre, end vi her foreslaa, maa man i alt Fald meget betydelig højere op for de allerstørste Indkomster. Hvorvidt det vil være muligt at føre det igennem, staa for mig som i høj Grad tvivlsomt. Men medens jeg dog i alle Tilfælde kan forstaa en saadan Fordring fra socialdemokratisk Side — thi jeg antager, at Idealet for dem vilde være, at Indkomster paa over 100,000 Kr. kom til at betale det hele — er jeg mindre i Stand til at forstaa det Standpunkt, som indtages af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Ogsaa han mener, at der er lagt for høj Skat paa Mellemindkomsterne, men samtidig vil han dog have Rammerne bevarede saa-